

CAOP

Inlichtingen: Carina van Agten
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Telefoonnr.: 06 – 27 59 56 78
E-mailadres: c.vanagten@caop.nl
Datum: 11 december 2020
1 bijlage(n):
Ons kenmerk SOD/20.0885
Zaaknummer: G.1.01

Verslag van een vergadering van het SOD op 1 december 2020 van 15.10 tot 17.10 uur via MST en bij het CAOP te Den Haag

Deelnemers:

Van de zijde van Defensie

MST: P. Reesink (voorzitter), S. Pijpstra, W. Schwab, B. Jansen, T. de Kleijn.

Locatie CAOP: M. Suwout.

Van de zijde van de centrales

MST: J. van Hulsen, (AC), R. Schilperoort, (ACOP), J. Schot (CCOOP), R. Pullens (CMHF).

Locatie CAOP: J. Kropf, S. Hop (CCOOP) .

Van de zijde van BZK: C. van Wezel (MST).

Van de zijde van Financiën: R. Fitz Verploegh (MST).

Van de zijde van het secretariaat: C. van Agten (CAOP).

Agenda (SOD/20.0797)

1. Opening, mededelingen, vaststellen agenda.
2. Vaststellen verslag en actiepuntenlijst 13 oktober 2020 (SOD/20.0711 en SOD/20.0711.1).
3. AAC.105 (SOD/20.0754, SOD/20.0755, SOD/20.0756 en SOD/20.0757).
4. AAC.106 (SOD/20.0758, SOD/20.0759, SOD/20.0760 en SOD/20.0761).
5. Stafadjudanten.
6. Proeftuinen (SOD/20.0719).
7. 12 uurs diensten DBBO (Nazending).
8. Rondvraag en sluiting.

Agendapunt 1: Opening, mededelingen, vaststellen agenda.

De voorzitter opent de vergadering en heet de deelnemers via MST en in de zaal welkom.

Mededelingen.

Herziening besluit CMI buitenland-toelage/Doorman (CMHF).

De heer Pullens geeft aan dat er nog drie personen van DGO zijn die niet onder de regeling vallen en die wel recht zouden moeten hebben op de toelage. Afgesproken wordt dat deze individuele casuïstiek per mail aan Defensie wordt gemeld.

Vaststellen agenda.

Agendapunt 7: 12 Uursdiensten DBBO.

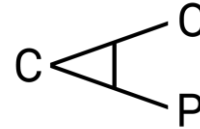
Het document dat zou worden nagezonden zit aldus de voorzitter nog in de afstemmingsfase. Spreker biedt hiervoor zijn excuses aan en zegt toe dat het stuk zo snel mogelijk wordt aangeboden. Desgevraagd door de heer Schilperoort stelt spreker voor dit agendapunt voor nu te schrappen en te behandelen als de reactienota gereed is. Hiermee is wat de heer Schilperoort en de heer Van Hulsen duidelijkheid geschapen. De heer Kropf zegt hier anders in te zitten. De voorzitter zou komen met een brief als reactie op de nota van de commandant DOSCO die naar hij meent per 01-08-2020 de wet overtreedt omdat er vanaf die datum geen sprake meer is van ontheffing. Derhalve wil de heer Kropf de discussie gewoon voeren en aangezien de voorzitter zojuist agendapunt 7 heeft geschrapt, zal spreker dit naar aanleiding van het verslag aan de orde stellen. Spreker zit niet te wachten op een nieuw stuk, de toezegging was dat de voorzitter zijn reactie op de brief van de commandant DOSCO zou delen. De voorzitter herhaalt dat werkgeversreactie op de brief nog in de sondering zit en ziet niet in waar een discussie op dit moment partijen moet brengen. Hij wacht evenwel af waar de heer Kropf naar aanleiding van het verslag mee komt.

Agendapunt 2: Vaststellen verslag en actiepuntenlijst 13 oktober 2020

(SOD/20.0711 en SOD/20.0711.1).

- Blz. 1: *Aanwezigen:* de heer Kropf wil genoteerd zien wie er fysiek aanwezig is geweest en wie via MST heeft deelgenomen. De voorzitter zegt hier geen bezwaar tegen te hebben, maar geeft wel aan dat fysiek of via MST voor hem geen verschil maakt. Gevraagd naar de toegevoegde waarde licht de heer Kropf toe dat het gaat om transparantie. De heer Schilperoort meent dat het gebruik van het woord *deelnemers* hier op zijn plaats is, op welke wijze men deelneemt is voor hem minder relevant. Echter, als dit voor de CCOOP zichtbaar moet zijn in het verslag, moet dat worden genoteerd. Aldus wordt besloten en de voorzitter markeert dat het voor de waarde van de bijdrage van de leden geen enkel verschil maakt of iemand fysiek aanwezig is of deelneemt via MST.
- Blz. 2: *Mededelingen: stafadjudanten:* de heer Kropf constateert dat de tekst eindigt met een actiepunt, namelijk dat de voorzitter toezegt hier te zijner tijd op terug te komen en het verslag van 31-01-2019 te zullen checken (actiepunt 5). Spreker zegt hier niets meer van te hebben vernomen. Het ging aldus de heer Kropf met name om de vraag of de toezegging door of namens de staatssecretaris is gedaan. Het gaat er ten principale om of de staatssecretaris erbij was toen er werd gezegd dat er niets met de nota van de CDS zou gaan gebeuren of dat dit namens haar is gezegd. De voorzitter heeft het betreffende verslag wel hebben nagekeken, maar moet bekennen dat hij niet heeft gecheckt of de staatssecretaris er fysiek bij was; hij verzoekt mevrouw Jansen dit ter plekke na te gaan. Dat is aldus de heer Kropf niet nodig: de staatssecretaris was fysiek aanwezig bij het SOD van 31-01-2019. Voor de toezegging maakt het wat de voorzitter betreft niet veel uit en hij komt hier op terug bij de bespreking van agendapunt 5.
- Blz. 2: *Agendapunt 2, Vaststellen verslag 29-09-2020:* de heer Kropf vraagt naar de stand van zaken inzake de concept AMvB AV-akkoord, de heer Schwab heeft tijdens die vergadering aangegeven binnen één of twee weken het advies te verwachten, maar dat is alweer geruime tijd geleden. De heer Schwab licht hierop het volgende toe. Vanwege stagnatie op bij de administratie die mede te maken heeft met corona is er nog geen handtekening van de koning geplaatst. Dat betekent dat er helaas sprake is van een vertraging van een maand zodat het besluit niet op 05-12-2020, maar op 05-01-2021 zal worden gedateerd. De voorzitter specificceert dat de vertraging alles te maken heeft met het omvallen van de ondersteuning bij het voorhuis vanwege corona. De heer Schwab vult aan dat de Raad van State heel vlot een blanco advies heeft uitgebracht met alleen wat technische opmerkingen, waarmee de koning kan tekenen bij het kruisje. Het traject is dus gestagneerd door een corona-uitbraak op belangrijke administratieve plekken. De heer Kropf wijst er op dat in het verslag is opgenomen dat er wordt gewacht op het advies van de Raad van State en nu begrijpt spreker dat de vertraging in het administratieve voorhuis ligt. De heer Schwab bevestigt dit, alle stappen zijn genomen voor het ondertekenen door de koning en het retour ontvangen van het besluit, maar omdat dit nog niet heeft kunnen gebeuren, heeft de staatssecretaris nog niet kunnen contrasigneren. Pas daarna kan het besluit ter publicatie naar het Staatsblad.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

- Blz. 5: *Agendapunt 3, Vervolg covid-actiepunten/quarantaine-faciliteiten op de kazerne in de weekenden*: de heer Kropf geeft aan dat de voorzitter de vraag hierover in het overleg van 13-10-2020 niet kon beantwoorden en hij wil graag weten hoe dit is geregeld. Het is de voorzitter niet bekend of dit punt is geraakt in het covid-overleg -hij kon er de afgelopen twee keer niet bij zijn-, echter de vraag van de heer Kropf leidt tot de conclusie dat hij er wellicht iets te gemakkelijk vanuit is gegaan dat dit inderdaad het geval is geweest. De heer Kropf geeft aan een covid-overleg als zodanig niet te kennen, het gaat hier om een SOD-stuk en een SOD-actiepunt, dus moet het ook in dit gremium worden geadresseerd. Zijn oproep is om op korte termijn zeker te stellen dat in het geval mensen in quarantaine op de kazernes verblijven, zij ook in de weekenden worden gefaciliteerd. De voorzitter zegt dit toe.
pm
- Blz. 7/8: *VVHO tijdens quarantaine*: de heer Schilperoort twijfelt er aan of het hier goed staat geformuleerd. Volgens hem zou de voorzitter bezien of de groep die recht zou hebben op volledige VVHO, afgebakend zou kunnen worden. Spreker heeft inmiddels zelf de lijst en hij stelt dat in zijn optiek afbakening inderdaad mogelijk is. Mocht de voorzitter niet in het bezit zijn van deze lijst, zal de heer Schilperoort deze aanbieden, echter hij hoopt dat de voorzitter er ook zelf naar gekeken heeft. De voorzitter geeft aan dat ook hij heeft geconstateerd dat het mogelijk is om de groep af te bakenen. Vooruitlopend op de bespreking van de actiepunten, stelt spreker hierover contact te hebben gehad met de KL (personele kant). Aldaar wordt nadrukkelijk aangegeven dat op geen enkele manier bij deze groep de indruk is gewekt dat er sprake zou zijn van een recht op het belaste deel van de VVHO-vergoeding. De heer Schilperoort vindt dit nu echt vervelend worden, immers hij heeft het operatieplan al twee keer aangeleverd en daar staat letterlijk in dat deze groep *de* VVHO krijgt, dus niet alleen het onbelaste deel. De voorzitter zegt dit ook in de organisatie te hebben gecheckt en daar uit is teruggekomen dat er altijd is gecommuniceerd dat het niet automatisch zo is dat een volledig VVHO wordt uitgekeerd. Dat zo zijnde wil de heer Schilperoort weten wie er liegt, omdat de commandant van die groep verklaart dat weldegelijk is gezegd dat de VVHO wordt uitgekeerd. De voorzitter zegt toe separaat naam en rugnummer te zullen verschaffen. Mocht inderdaad blijken dat er een andere indruk is gewekt, staat spreker er gezien de beperkte omvang van de doelgroep niet zo principieel in dat hij niet met de heer Schilperoort mee zou kunnen gaan. De heer Van Hulsen zegt dit een prima oplossing te vinden, maar de volgende keer wel te willen vernemen welk verhaal juist is omdat het anders in de lucht blijft hangen. De uitkomst zal aldus de voorzitter in het SOD worden gedeeld.
pm
- Blz. 8/9: *12-Uursdiensten DBBO*: de heer Kropf licht toe dat er sprake is geweest van een vrijstelling die notabene in het licht van de ATW al ter discussie stond en is vervallen per 01-08-2020. Dat betekent dat de commandant DOSCO per die datum weer had moeten voldoen aan alle wet- en regelgeving (ATW, AMAR en BARD). Spreker kan niet anders concluderen dat de commandant dat niet heeft gedaan. In de vergadering van 13-10-2020 heeft de voorzitter toegezegd de desbetreffende reactienota op de motivatiebrief van de DOSCO (27-08-2020) te zullen wisselen met de centrales en spreker begrijpt dus niet dat de voorzitter meldt dat de nota nog niet gereed is omdat die er allang had moeten zijn. De commandant DOSCO overtreedt sedert 01-08-2020 willens en wetens AMAR, BARD en ATW en dat is aldus spreker niet alleen niet integer, maar ook in strijd met de gedragscode van Defensie. De heer Van Hulsen zegt het gevoel te hebben dat er bij Defensie twee zaken door elkaar lopen: enerzijds de actie die de commandant DOSCO al dan niet had moeten ondernemen per 01-08-2020 en anderzijds de discussie over de vraag of er überhaupt wel mogelijkheden waren om tot 12-uursdiensten te komen eigenlijk al bij de start van het proces (zijn terecht of onterecht tot 12-uursdienst toegestaan). Dat zo zijnde meent spreker dat er twee verschillende reacties passen. De voorzitter onderschrijft dit en vindt het derhalve lastig om die twee elementen uit elkaar te trekken omdat het ook heel erg met elkaar te maken heeft. Spreker heeft eerder geventileerd dat dit anders had moeten worden geformaliseerd en dat partijen gezamenlijk hadden moeten oplopen. Spreker acht het goed dat de heer Van Hulsen deze scherpte in de discussie brengt en zegt toe op beide elementen nog met een reactie te komen. De heer Kropf is het eens met de heer Van Hulsen, maar wijst er op dat het tweede element aan de orde is bij het laatste tekstblok waarin mevrouw Snels de voorzitter verzoekt om te garanderen dat de centrales in de toekomst worden meegenomen. Spreker acht een mea culpa van werkgeverszijde aan de orde, maar laat dit aan de voorzitter. Als de voorzitter toch met een notitie richting de centrales komt verzoekt hij 'wetgeving' uit te breiden naar *wet- en regelgeving* omdat het niet alleen om de ATW gaat, maar ook om AMAR en BARD. De voorzitter stemt hiermee in.
pm
- Blz. 10/11: *Overig/voorzieningenstelsel buitenland in relatie tot de Doorman, (laatste zin blz. 10 en eerste regel blz. 11: 'Spreker deelt.....activiteiten....')*: de heer Kropf stelt dat het ging om mensen die niet zijn geplaatst aan boord van de Doorman, maar binnenslaper waren op het eiland. De heer Pullens stelt dat het inderdaad gaat om de mensen van CMI en de drie personen van DGO, die hij bij de mededelingen heeft genoemd. De tekst wordt aangepast.

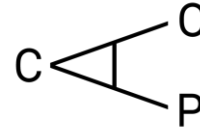
Het verslag wordt met in achtneming van de gemaakte opmerkingen vastgesteld.

Actiepuntenlijst 13-10-2020.

1. *Premiecompensatie UGM-ers*: de voorzitter meldt dat de uitvoeringstest BRD net is aangeboden. De heer Kropf heeft moeten constateren dat het aangeboden document een uitdraai is van hetgeen is betaald. In zijn optiek is dat wat anders dan een uitvoeringstest. De voorzitter zegt dit na te moeten gaan en het punt blijft gehandhaafd. De heer Kropf wijst er op dat het een behandelstuk met een SOD-stempel is en hij stelt voor om het stuk te agenderen voor behandeling in de werkgroep PA. De vraag is namelijk of het zeker is dat iedereen in de uitvoeringstoets is meegenomen. Hiermee wordt ingestemd en het verzoek is om de vragen van te voren te wisselen.
pm
2. *Stand van zaken Active Endeavour en Operation Enduring Freedom*: de voorzitter licht toe dat CZSK het onderzoek naar de deelnemende schepen inmiddels heeft afgerond. Gebleken is dat inderdaad in de periode 2005-2006 een aantal eenheden niet is meegenomen. Niet is gebleken dat er sprake is geweest van deelname aan de operaties van militairen die niet op de schepen zaten. De nota ligt nu bij de minister met het verzoek om de veteranenstatus toe te kennen aan de categorie die tot nu toe niet is meegenomen. Als dat besluit is genomen zal worden ingegaan op de vraag hoe dit met terugwerkende kracht is te organiseren. Voorstel is dit punt als SOD-actiepunt te laten staan. De heer Van Hulsen stemt hiermee in; totdat de minister een handtekening onder het besluit heeft gezet is het ook wat hem betreft een SOD-punt. Wanneer het gaat om de vraag hoe een passende waardering voor de doelgroep tot stand moet worden gebracht lijkt een doorschuif naar de AP voor de techniek hem een goede oplossing. Ook al tekent de minister niet, dan nog wil de heer Kropf spreken over de vergoeding; hij wil best op de handtekening wachten maar het is voor hem geen
pm voorwaardelijkheid. De voorzitter zegt dit toe.
De heer Pullens wijst er op dat 'CLSK' moet zijn: CZSK. Dit wordt gewijzigd.
3. *Verdiepende uitleg/presentatie Werkkostenregeling vanuit de WG AFR 03-12-2019*: er is aldus de voorzitter een afspraak gemaakt over het vervolg en het punt kan wat hem betreft worden afgevoerd. Hiermee wordt ingestemd.
4. *Salariëring stafadjudanten*: staat geagendeerd.
5. *Covid*: de voorzitter vraagt zich af of deze onderwerpen nog in het SOD thuishoren omdat ze ook al worden geadresseerd in andere overleggen (formeel en informeel). De heer Van Hulsen constateert dat er in het actiepunt elementen zijn opgenomen die niets te maken hebben met waar het wat hem betreft over zou moeten gaan, namelijk covid of covid-gerelateerd. Hij verwijst naar onder andere 12-Uursdiensten DBBO. Spreker vreest dat met het afvoeren van dit actiepunt die onderwerpen niet meer in een werkgroep terugkomen, maar alleen in het covid-overleg. Zijn verzoek zou zijn om betreffende punten formeel aan te bieden zodat ze ook formeel kunnen worden afgeconcludeerd. De voorzitter erkent dat een aantal onderwerpen door elkaar is gaan lopen omdat ze soms in wat minder formele overleggen worden voorbereid. Hij is het met de heer Van Hulsen eens dat deze wel een formele afhechting dienen te krijgen. De afspraak was dat de informele overleggen waren bedoeld om in vrijheid met elkaar te kunnen discussiëren en de besluitvorming sneller te kunnen laten verlopen. De afhechting dient wel in een formele vergadering (SOD of werkgroepen) te gebeuren. Spreker stelt voor de punten één voor één door te lopen.
De heer Schilperoort is het eens met het feit dat in het covid-overleg voorbereidend werk wordt gedaan. Dat heeft eerder al geresulteerd in twee piepbrieven en volgens hem is dat ook een vorm van formele afdoening. Spreker stelt voor de bullets in dat licht door te lopen. De heer Kropf wijst er op dat voor de meeste punten actie of standpuntbepaling van werkgeverszijde wordt gevraagd. Het is zeker goed dat punten kunnen worden afgevoerd, maar volgens hem staan er nog wel wat open eindjes tussen.
 - o *Thuisquarantaine*: de voorzitter geeft aan dat een concept-nota in het covid-overleg zal worden
pm besproken en daarna zo snel mogelijk formeel zal worden aangeboden.
 - o *Quarantaine na familiebezoek*: dit onderwerp wordt ook in het covid-overleg voorbesproken, daarna zou het onderwerp via de werkgroep AP kunnen worden geformaliseerd. De heer Kropf wijst er op dat de discussie met name ging over bezichtigings- en cao-reizen omdat dit min of meer een dienstreizen zijn en in dat geval de standpunt. De voorzitter licht toe dat men intern nog kijkt naar met name BuZa die een coulanceregeling heeft. Bezien wordt of die van toepassing kan zijn op Defensie. Zodra Defensie dit scherp heeft komt het terug. De heer Kropf verzoekt hier haast mee te maken, zeker met het oog op mensen die volgend jaar zomer naar het buitenland gaan in relatie tot de veranderende omstandigheden in de Cariben. De voorzitter zegt toe dit na te zullen gaan bij de dossierhouder en zo
pm snel mogelijk hierop terug te komen.
 - o *VWHO tijdens quarantaine*: hiervoor is zojuist een afspraak gemaakt in de discussie met de heer Schilperoort en dit punt zal formeel in het SOD worden afgehecht. Ten aanzien van de tweede bullet (pensioenaanspraken), stelt spreker voor dit element mee te nemen in de bespreking van de quarantainenota in het covid-overleg waarna de nota formeel wordt aangeboden aan de werkgroep AFR. De Schilperoort zegt dit op zich wel lastig te vinden, er zijn afspraken gemaakt naar de toekomst toe, maar hier gaat het om een situatie die al is geweest en gerepareerd moet worden.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

- pm Spreker zou het op prijs stellen dat wordt nagekeken wat de consequenties zijn voor pensioenafspraken en eventuele inverdienafspraken. De voorzitter erkent dat dit onderwerp losstaat van de quarantainenota en stelt voor dit deel als actiepunt te handhaven en hij dat intern op zal pakken. Hiermee wordt ingestemd.
- o *12-Uursdiensten DBBO*: zie vaststellen agenda en agendapunt 7.
 - o *Voorzieningenstelsel buitenland in relatie tot de Doorman*: kan worden afgevoerd.
 - o *Opschorten opleidingen als gevolg van covid*: de voorzitter geeft aan dat alle opleidingen weer draaien, alleen wel in aangepaste vorm. Tijdens de eerste golf is een aantal opleidingen tijdelijk stilgelegd en er wordt op dit moment bij de onderdelen geïnventariseerd wat daarvan de consequenties zijn geweest. Die vraag staat nog uit.
 - o *Dienstongeschiktheid, bedrijfsongeval en beroepsincident*: een concept-nota wordt zo snel mogelijk besproken in het covid-overleg besproken om daarna formeel aangeboden te worden.
- pm

Naar aanleiding van de actiepuntenlijst wil de heer Schilperoort de aandacht vragen voor het naleven van de coronamaatregelen binnen Defensie. Spreker is zich er van bewust dat het niet naleven niet altijd aan de commandanten of de HDE-en ligt, maar vaak aan de lagere commandanten (sergeant-majoor of adjudant) en de machocultuur. Mensen worden bijvoorbeeld verplicht om naar een afscheidsbarbecue te gaan en het verbaast spreker in hoge mate dat hij deze signalen nog krijgt, gezien de situatie waar Nederland zich in bevindt. Zijn verzoek aan de werkgever is om verder te kijken dan de commandanten en zich er van te gewispen wat er verder in de organisatie gebeurt. Dit gedrag zou er toe kunnen leiden dat mensen straks als ze wel echt nodig zijn niet meer beschikbaar zijn. De voorzitter acht dit signaal en de oproep duidelijk en doet het verzoek om concrete voorvallen aan hem door te zetten, zodat hij dat in de lijn kan checken. De heer Schilperoort geeft aan dit zeker te zullen doen indien dat mogelijk is, echter niet iedereen die hem iets meldt is daar van gediend omdat er angst is voor repercussies, er is namelijk vaak sprake van groepsdruk. De voorzitter zegt over voorbeelden te beschikken waarbij een interventie heeft geholpen, zonder dat degene die heeft gemeld is geraakt.

De voorzitter last een korte pauze in en schorst de vergadering tot 16.15 uur.

Agendapunt 3: AAC.105

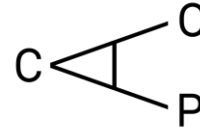
(SOD/20.0754, SOD/20.0755, SOD/20.0756 en SOD/20.0757).

De voorzitter geeft aan dit agendapunt te willen behandelen in het licht van de vraag hoe partijen verder gaan op basis van de uitspraak van de AAC. Vooropgesteld deelt spreker mee dat Defensie conform de uitspraak aan de slag zal gaan om uitvoering te geven aan de inrichting van een employabilityorganisatie. Het zou spreker er veel aan gelegen zijn als het proces goed gelopen gaat worden, namelijk vanuit het perspectief dat er goed wordt gekeken naar wat de uitspraak precies betekent en hoe die verwerkt gaat worden. Dat betekent dat Defensie het URD in zijn volledigheid volgt en start met de studiefase en het beleidsvoornemen. In dit verband is er al over het beleidsvoornemen gesproken en spreker legt de vraag neer of dit beleidsvoornemen het uitgangspunt is of dat er vanuit de studiefase een aangepast beleidsvoornemen moet komen. Spreker verneemt graag van de centrales wat hun beeld is bij de uitspraak.

Voor de heer Schilperoort is de uitspraak klip en klaar, het is een arbitrage en dat betekent dat er een opdracht ligt voor partijen die het geschil gezamenlijk zijn aangegaan. Wat hem betreft hoeft er niet een hele nieuwe studiefase plaats te vinden, omdat dit het proces nog meer vertraagt. Spreker stelt voor dat de werkgever zo snel mogelijk een beleidsvoornemen maakt dat in lijn is met de arbitrage. Gezien de discussie rond de rol van de medezeggenschap lijkt het spreker dienstig om de arbitrage uitspraak als bijlage bij het beleidsvoornemen te voegen, zodat de kaders helder zijn. De voorzitter zegt met een studiefase te hebben beoogd om het gesprek met de medezeggenschap te kunnen voeren omdat hij die uiteindelijk wel aan boord wil hebben, nog los van een vastgesteld beleidsvoornemen waar kaders in zitten die op het niveau van dit overleg worden afgesproken.

De heer Van Hulsen is het eens met de heer Schilperoort. Eén van de kritiekpunten was dat het traject al zo lang sleept en hij heeft het gevoel dat er kostbare tijd verloren gaat als partijen nu weer helemaal opnieuw zouden moeten beginnen. Bovendien lopen zij dan ook weer het risico dat er toch weer verschil in interpretatie gaat ontstaan. Spreker is er dus voorstander van om te beginnen met een aangepast beleidsvoornemen en de medezeggenschap in optima forma te betrekken binnen de gegeven kaders. De voorzitter geeft aan dit werkbaar te vinden.

Er waren aldus de heer Kropf redenen om de rol van de medezeggenschap in het voortraject relatief beperkt te laten zijn. Hij vindt het goed om de medezeggenschap nu vooraf te betrekken, of dat nu de TRMC-en of de CMC moet zijn, omdat die ermee moeten werken en daarover de goede ideeën hebben. Zijn zorg zit aan de andere kant, namelijk dat de TRMC-en allemaal HDE-en hebben en hij roept de voorzitter op om zeker te stellen dat er bij de Defensieonderdelen niet vooraf allerlei

rookgordijnen worden opgetrokken en er vast voorreorganisaties worden geïnitieerd om het allemaal op een andere manier te plooiën. Spreker zegt nogal wat geruchten in de diverse Defensieonderdelen te horen over 'briljante' ideeën om de eigen P&O-organisatie aan te passen, hetgeen zeker zal gaan leiden tot discussie op de SOD-tafel. Spreker wil dat voorkomen omdat dit weer vertraging en vertroebeling op zal gaan leveren. Zijn oproep is om zeker te stellen dat bij alle onderdelen de neuzen in dezelfde richting staan; spreker laat de keuze aan de voorzitter of hij dat via een RPR of een BPD wil doen. Voor de CMHF is het van belang dat er voortgang komt op de zaak met een aangepast beleidsvoornemen, zo stelt de heer Pullens. Spreker onderschrijft dat de medezeggenschap op de juiste manier moet worden betrokken.

Voor de voorzitter is het nu de vraag wat de betrokkenheid van het SOD bij het proces zal zijn. De projectleiding zal met dit traject en het beleidsvoornemen aan de slag gaan. Daarbij zal de medezeggenschap worden betrokken en juist vanwege het verloop van het proces kan spreker zich voorstellen dat er ook enige betrokkenheid vanuit het SOD zal blijven.

De heer Schilperoord zegt nog een rol voor het SOD zien totdat het beleidsvoornemen is vastgesteld. Vervolgens gaat het reorganisatieproces lopen en zijn de centrales prima in staat om de vinger aan de pols te houden via hun vertegenwoordigers in de io Reo waar het reorganisatieplan komt voor te liggen. Zij zullen dan bewaken dat het besluit van de AAC zijn weerslag krijgt in het reorganisatieplan. Spreker meent derhalve dat het onderwerp van de SOD-tafel kan worden afgevoerd en dat het reguliere reorganisatieproces zijn beloop kan hebben.

De heer Van Hulsen is het hiermee eens, hij zou op zijn minst willen proberen om ieders rol zo zuiver mogelijk te houden. Het enige dat hij nog voor zich zou zien is dat de voorzitter, er iets meer dan bij andere reorganisatieprocessen boven op zit omdat het onderwerp beladen is en hij weet dat op het eind toch weer zal worden gekeken of het resultaat past bij de arbitrage uitspraak. Spreker zelf blijft zoveel mogelijk bij zijn eigenlijke rol en gaat dat niet vermengen.

Dat was aldus de voorzitter, ook niet de bedoeling, hij heeft zijn vraag open gesteld vanuit de betrokkenheid die er vanuit het SOD is geweest. Spreker constateert dat partijen blijven betrokken tot en met het beleidsvoornemen, waarna het reguliere proces zijn beloop zal hebben.

De heer Kropf stelt geen beleidsvoornemen te hoeven ontvangen, omdat ook daar een andere tafel voor is, namelijk de WG REO die het beleidsvoornemen krijgt aangeboden. Spreker wil nog iets anders ter overweging geven. Recentelijk is de io ReoDef uit de stukken verdwenen en wat hem betreft is het reorganisatieplan employabilityorganisatie per definitie een plan dat in die werkgroep zou moeten landen. Spreker beveelt aan om in ieder geval een io ReoDef voor dit traject uit te schrijven omdat hij denkt dat men weg moet blijven van een single service management discussie. Hij zou het in die zin paars willen trekken en de io Reo Def willen laten voorzitten door een niet door een Defensieonderdeel gestuurde voorzitter (ic. mevrouw Pijpstra).

De voorzitter zegt dit voorstel te begrijpen, juist vanwege het complexe en Defensiebrede karakter. Spreker zegt toe hier naar te zullen kijken.

Gevraagd naar zijn beeld, stelt de heer Pullens dat men zo snel mogelijk aan de slag moet met het reguliere reorganisatietraject in het gremium waar dit thuishoort. Als dat de io ReoDef wordt, is dat voor hem prima, als er maar snel voortgang wordt geboekt.

Wat de heer Van Hulsen betreft is de io ReoDef een variant, maar wel zou spreker het aan de voorzitter willen laten wie hij van de zijde van Defensie in die werkgroep afvaardigt. Spreker oppert dat dit wellicht de voorzitter zelf zou moeten zijn gezien zijn betrokkenheid met het onderwerp.

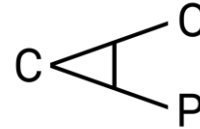
De voorzitter reageert met de opmerking dat dit intern Defensie zal worden besproken en dat het onderwerp voorlopig op de SOD-agenda blijft als actiepoint om het traject te starten.

Agendapunt 4: AAC.106

(SOD/20.0758, SOD/20.0759, SOD/20.0760 en SOD/20.0761).

De voorzitter memoreert dat ten aanzien van het bezoldigingssysteem geen arbitrage maar advies is aangevraagd. De commissie geeft in zijn optiek aan dat het gevoerde overleg over het loongebouw op een aantal elementen gebrekkig is geweest. Deze gebreken kunnen volgens de commissie worden gekwalificeerd als het ontbreken van open en reëel overleg, echter dat kan zowel Defensie als de centrales worden aangerekend. De belangrijkste les die de voorzitter hier uit trekt is dat partijen bij het maken van afspraken een gezonde overweging maken tussen ambitie en haalbaarheid. De afspraak met het ambitieuze tijdpad is begrijpelijk vanuit voortvarendheid bij de uitwerking van een gemaakte afspraak, maar dat kan tegelijkertijd een averechts effect hebben. Spreker meent dat dit nu het geval is geweest. Veel van de elementen die hebben geleid tot de gebreken in het proces zijn terug te voeren op de bijna ongenadige tijdsklem die uiteindelijk ontstond. Graag zou de voorzitter het advies van de commissie volgen om zo snel mogelijk de discussie te beginnen over de uitgangspunten waar aan het nieuwe systeem zou moeten voldoen. Hij spreekt de hoop en de intentie uit om zo snel

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

mogelijk met de centrales afspraken te maken over de wijze waarop de gefaseerde invoering wel kan worden vormgegeven. Spreker is benieuwd naar de observaties van de centrales ook als het gaat om het aanstellen van een procesregisseur.

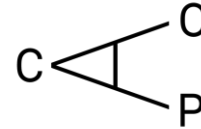
De heer Schilperoort heeft kennisgenomen van het advies waar de drie centrales om hebben gevraagd en hij geeft aan hier dubbele gevoelens bij te hebben. Het zij echter zo, men heeft het te doen met het advies van de commissie. Kijkend naar de constatering dat er op een aantal momenten geen open en reëel overleg is geweest, maar dat niet uitsluitend aan Defensie is te wijten, stelt spreker dat partijen gezamenlijk een rol hebben gespeeld in de wijze waarop processen zijn verlopen. Een procesregisseur zou voor spreker gezien de complexiteit en de omvang van deze discussie, zeker een optie kunnen zijn omdat het voor met name de voorzitter die inhoudelijk meediscussieert, soms erg lastig kan zijn om zowel aan het proces als aan de inhoud sturing te geven. Wel moet dit dan echt een procesregisseur zijn die een strakke regie voert om het proces op het spoor te houden en ervoor zorgt dat afspraken worden nagekomen. Ten aanzien van de gefaseerde invoering constateert spreker dat dit aansluit bij hetgeen de centrales hebben uitgesproken bij het maken van de afspraken, namelijk dat zij er beeld bij hebben dat niet per 01-07-2020 met een druk op de knop alles in de bedrijfsvoering is ingeregeld. Spreker ziet daar ruimte in, maar hij benadrukt dat dit iets anders is dan een gefaseerde ontwikkeling van het bezoldigingsstelsel. De commissie is in zijn optiek helder geweest over het feit dat het bezoldigingsstelsel bestaat uit zowel een loongebouw als uit een toelagelstelsel. De heer Schilperoort wil dit nog steeds in zijn complete samenhang helemaal uitwerken, waarna kan worden gediscussieerd over de wijze en de volgorde van invoering.

Spreker merkt nog één punt dat voor hem gedurende de hele discussie een zwaarwegend element is geweest, namelijk de terugwerkende kracht. De commissie zegt daar wel iets over, maar brengt geen echt advies uit. De heer Schilperoort wenst nogmaals te benadrukken waarom hij dit punt belangrijk vindt, zeker als het gaat om de salaristabel. Partijen hebben namelijk afgesproken dat de salarismutatie van 01-01-2020 boven op de invoering van de salaristabel komt en dat gaat voor spreker nog zwaarder wegen als er in de toekomst weer nieuwe loonmutaties worden afgesproken. Hij vindt dit met name zo belangrijk vanwege de gedachte om de salarissen bij het maken van een nieuw loongebouw anders over de carrière te verdelen. Als er nu geen terugwerkende kracht wordt afgesproken, komen de mensen onderaan het loongebouw, maar straks ook in de schalen daarboven, fors tekort. Dat blijft voor de ACOP een behoorlijk ding en de heer Schilperoort zou af willen spreken dat in ieder geval de loonmutaties boven op het nieuwe loongebouw terugwerken naar 01-07-2020. Spreker betreurt het dat de commissie dit element niet sterker adresseert en hij geeft aan dat hij zich op dit moment juridisch laat adviseren over de verdere mogelijkheden. Spreker is namelijk nog steeds van mening dat er op 01-07-2020 een recht is ontstaan en dat het niet zo kan zijn dat dit recht deels verdwijnt omdat partijen niet in staat waren per die datum een nieuw loongebouw in te voeren.

De heer Van Hulsen formuleert dat iets wat wordt verwacht op het moment dat het komt, toch nog tegen kan vallen. Toen de centrales de procedure van de adviesaanvraag startten had spreker de AAC een beetje kennende, wel het gevoel dat het advies uiteindelijk zou zijn dat partijen weer om tafel moeten gaan en het gesprek moeten gaan voeren. Bovendien is het voorstel voor een procesregisseur voor spreker ook niet heel erg verrassend. Dit neemt echter niet weg dat het advies elementen bevat waarvan spreker denkt dat die niet helemaal goed tussen de oren van de commissie zijn gekomen zijn en waar hij een hele andere beleving bij heeft. Spreker vraagt zich af of het zinvol is om over die elementen nog de discussie te voeren en hij concludeert dat dit voor de kleine puntjes wat hem betreft niet het geval is. Hij noemt als het meest zorgwekkende punt het tot stand brengen van een nieuw bezoldigingsstelsel en als één na meest zorgwekkende punt de wijze waarop partijen het overleg met elkaar voeren. Niet voor de eerste keer wordt geconstateerd dat dit overleg niet open en reëel is geweest. In het advies wordt een splitsing gemaakt tussen twee fases (kantelend rond de kerstperiode), waarbij Defensie ten aanzien van de eerste fase een tik op de vingers krijgt en ten aanzien van de tweede fase de centrales en Defensie beiden. Spreker meent dat partijen dit serieus moeten nemen en reëel zouden moeten spreken over de wijze waarop zij het overleg voeren. Dit is in zijn optiek niet een discussie voor de formele tafel, maar hij vindt wel dat dit aan de orde moet komen.

Met betrekking tot de procesregisseur heeft spreker uit het advies begrepen dat de voorkeur ligt bij iemand die die het proces begeleidt en niet iemand die van de inhoud is. De heer Van Hulsen wil hier de streep strekken omdat hij nog steeds vindt dat partijen volwassen genoeg zijn om met elkaar het gesprek te voeren. Hij vindt het gelet om de historie, de complexiteit en de soms opspelende emoties, nog tot daar aan toe dat er iemand is die af en toe de orde van de discussie bewaakt, maar hij zou diegene wel weg willen houden bij de inhoud.

Op een aantal zaken in het advies is naar spreker meent al een voorschot genomen door het houden van SOS-overleg of technische sessies waarmee al min of meer invulling is gegeven aan het advies. Voor de heer Van Hulsen is het meest cruciale punt dat partijen snel aan de slag gaan.

Wat spreker betreft rest er dan nog één punt en dat sluit het beste aan bij hetgeen de heer Schilperoort naar voren heeft gebracht. Partijen hadden de intentie om op 01-07-2020 een compleet pakket naar de mensen te brengen en hij zou aan die gedachte vast willen houden; hij zou in ieder geval niet meer in de situatie willen komen zoals die zich in het verleden heeft voorgedaan, namelijk met de eenmalige uitkering die vervolgens een eindejaarsuitkering werd. Ten aanzien van de toelagen spreekt de heer Van Hulsen de hoop uit dat kan worden aangevangen met een vrij algemene discussie die niet onmiddellijk verzandt in een definitiediscussie. Uiteindelijk hebben partijen de discussie gefileerd tot op de vraag of herziening uitsluitend gaat over vereenvoudiging of dat er ook sprake kan zijn van verbetering in plaats van de algemene discussie aan de voorkant te voeren over de vraag wat zij gezamenlijk willen. Als dit de insteek blijft dreigt het gevaar dat het uiteindelijk toch weer knijp gaat lopen. Derhalve is zijn voorstel om abstract te beginnen, vervolgens te trechteren en weg te blijven van de detaildiscussies. Ook wil spreker de oproep doen om af en toe met een wat ruimere blik te kijken naar de combinatie van een vereenvoudigingsdoel en het ontwikkelen van allerlei nieuwe toelagen.

De heer Kropf zegt twee elementen in de voorgaande bijdragen te hebben gemist, namelijk de duidelijke aanbeveling om de aanbevelingen ter harte te nemen van de opeenvolgende commissies die indertijd zijn ingesteld om het onderhandelingsklimaat te verbeteren. Spreker roept op om dit te doen en er lering uit te trekken omdat de AAC daar natuurlijk niet voor niets over begint. Eveneens mist spreker het stukje van 'too little too late'. De CCOOP heeft regelmatig aangegeven dat partijen hadden moeten beginnen en dat is niet gebeurd totdat het te laat was. Ook de datum 01-10-2020 is gemist en inmiddels is het bijna 01-01-2021 op welke datum er ook een nieuw arbeidsvoorwaardenakkoord tot stand moet zijn gebracht. De heer Kropf markeert dat er nog drie weken resten en er nog steeds geen inzet van Defensie ligt. Als partijen hier nu spreken over het voeren van een algemene discussie om daarna dichterbij elkaar te komen en hij combineert dat met de recente uitspraken van de staatssecretaris in de Kamer dat het nog wel een jaar of twee, drie duurt voor er een nieuw loongebouw staat, staan zij wat hem betreft voor joker. Hij wil dat voorkomen en spreker zou graag heel graag willen bezien of het mogelijk is om op korte termijn tot een arbeidsvoorwaardenresultaat te komen met daarin eerst de elementen van het loongebouw, niet alleen het personeelssysteem, maar vooral ook het perspectief. Spreker ziet hier ook hier hetzelfde stramien: de werkgever wordt al een jaar lang opgeroepen om te leveren en over drie weken is het kerstmis. De heer Kropf heeft het nog niet eens over een akkoord, want daarvoor moet de achterban geraadpleegd worden, maar de oproep is om eerst inhoudelijk de discussie te voeren over de door hem genoemde elementen. Kijkend naar het advies voor een procesregisseur, merkt spreker op dat dit voor hem een variant is op de reeds beproefde onafhankelijk voorzitter of technisch voorzitter. De heer Kropf is daar niet enthousiast over en hij denkt dat deze varianten partijen in het verleden niet hebben geholpen. Met alle goede bedoelingen van zowel werkgever als centrales, is in het verleden is gebleken dat een procesregisseur ook vaak andere werkzaamheden en dus een eigen agenda heeft. Het is nu al moeilijk om partijen bijeen te brengen en zonder iets af te doen aan de kwaliteit of het enthousiasme van de heren die het hebben geprobeerd, meent spreker dat partijen het samen moeten kunnen. Als dat namelijk niet het geval is, zal wat hem betreft een onafhankelijke procesregisseur het verschil niet gaan maken. Het gaat over de verhoudingen aan tafel en hij is ervan overtuigd dat een ieder slim genoeg is om goed naar de inhoud te kijken. Spreker besluit met de oproep om samen de handschoenen op te pakken en te proberen op korte termijn iets te realiseren voor het Defensiepersoneel.

Het is aldus de heer Pullens bekend dat de CMHF voorstander is van een strategische discussie over de uitgangspunten van het hele bezoldigingssysteem, in combinatie met een aantal andere zaken waaronder het p-systeem. Wat hem betreft is dat ook de interpretatie van het advies, namelijk dat er een discussie over de uitgangspunten moet plaatsvinden, waarbij een aantal stappen kan worden gemaakt. Spreker noemt als één van de bouwstenen de commissie FuWaDef die al aan de slag kan gaan. Ook kunnen partijen al de discussie over de keuze voor rangsbezoldiging of functiebezoldiging aangaan. Wat dat betreft is het voorstel om zo snel mogelijk het brede strategische debat te voeren om de uitgangspunten helder te hebben. Ten aanzien van het advies om een procesregisseur aan te stellen zegt hij dat het goed zou kunnen zijn om iemand te hebben die het proces in goede banen leidt en zorgt dat het niet ontspoord, maar dat deze functionaris geen bemoeienis moet hebben met de inhoud.

Ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden is spreker het met de heer Kropf eens dat partijen daar zo snel mogelijk mee aan de gang moeten en ook hij is benieuwd wanneer de inzet van Defensie is te verwachten.

De voorzitter denkt dat werkgever en centrales in hoofdlijnen niet zoveel van elkaar verschillen als het gaat om wat zij willen en wat zij moeten doen. Spreker wil niet teveel inhoudelijk in gaan op het advies. Hij zegt het punt van de heer Schilperoort over terugwerkende kracht te begrijpen, maar meent dat het niet de verwachting kan zijn dat Defensie daar ineens een heel ander standpunt op inneemt. De AAC is in haar advies niet helemaal duidelijk geweest ten aanzien van dit

punt, maar dat betekent aldus spreker niet dat hierover niet gesproken kan worden en dat staat wat hem betreft nog op de agenda.

De voorzitter heeft gehoord wat de centrales hebben gezegd over de procesregisseur en geeft aan dat ook Defensie nog even goed moet kijken wat wenselijk is. Uiteindelijk gaat het wel over het eigen proces van sociale partners, maar als een procesregisseur helpt dan zij dat zo; er zijn wisselende resultaten mee behaald. Zijn voorstel is om dit punt nog intern te bespreken en daar later in de nabije toekomst op terug te komen.

Ten aanzien van de wijze waarop het overleg is gevoerd sluit de voorzitter aan bij de woorden van de heer Van Hulsen. Partijen zijn al begonnen met die discussie en dat heeft zeker een vervolg nodig; in welke setting dat moet gebeuren is nog open. Er is reeds een overleg met de voorzitters gepland en wellicht kan dit punt daar in worden meegenomen. Wel is spreker voor de aanpak om abstract te beginnen en daarna te werken naar wat meer fijnmazigheid. Dat houdt in dat alles op tafel moet kunnen liggen en deze volgorde moet ook voorkomen dat de discussie te snel verzandt in definities.

De oproep om aan de slag te gaan is aldus de voorzitter helder en dat betekent wat hem betreft ook een vertaling naar flexibiliteit in de agenda's. Gezien de moeite die het kost om vergaderingen te plannen zullen partijen er scherp op moeten zijn dat er tijd vrij gemaakt moet kunnen worden. Daartoe zal Defensie een schema opstellen.

In het kader van de transparantie brengt de heer Schilperoort naar voren dat hij zich op het punt van de terugwerkende kracht juridisch laat adviseren over de mogelijkheden om er voor te zorgen dat zijn leden niet worden benadeeld in het recht dat zij per 01-07-2020 zouden hebben. Spreker moet constateren dat de AAC hierover niets meer dan een overweging heeft opgenomen, terwijl spreker nadrukkelijk om meer had gevraagd. Dat betekent dat hij nu zelf stappen in moet nemen. Mocht hij iets met het advies van zijn juridische adviseur gaan doen, zal hij dat laten weten.

Agendapunt 5: Stafadjudanten.

Het lijkt de voorzitter goed dat hij eerst bij de centrales ophaalt wat zij daarover in dit forum willen wisselen, zodat hij daarna zijn reactie kan geven.

De heer Schilperoort vindt dit een lastige werkwijze omdat een aantal van de elementen die hij wil inbrengen afhankelijk is van de reactie van Defensie. Het begint bij hem met de vraag hoe het mogelijk is dat de nota van de CDS (Salariëring Krijgsmachtadjutant en defensieonderdeelscommandanten) toch is uitgevoerd, ondanks dat hierover op 31-01-2019 de afspraak is gemaakt dat er geen gevolg wordt gegeven aan de nota voordat de werkgever met de centrales heeft gesproken. Spreker wil hier eerst een reactie op vernemen alvorens hij zijn andere punten inbrengt.

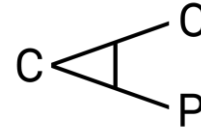
De voorzitter erkent dat de afspraak is gemaakt dat er niets met de nota zou gaan gebeuren voordat hij met de centrales heeft gesproken. De CDS heeft hiervan kennis genomen en de nota ingetrokken. Commandanten hebben evenwel beloningsinstrumenten om mensen individueel te belonen tot hun beschikking en die hebben gemeend om de krijgsmachtdeel-adjudanten volgens dat scenario te belonen. Partijen kunnen lang spreken over het instrument dat is toegepast, maar de commandanten vonden dat betrokkenen recht hadden op een extra beloning op grond van hun individuele competentie. Men zou zich dan nog af kunnen vragen of het instrument voor het juiste doel is aangewend.

De heer Schilperoort constateert dat de commandanten precies hebben gedaan wat er stond in de nota van de CDS die is ingetrokken. De stafadjudanten hebben in zijn optiek gewoon de rang van majoor gekregen en dan ook nog eens een keer met terugwerkende kracht. De VMB en de ACOM hebben een WOB-verzoek gedaan en voor hem is het duidelijk dat de nota zoals de CDS had voorgelegd is uitgevoerd en dat er geen gebruik is gemaakt van een bestaand beloningsinstrument. Spreker wil dit graag helder hebben.

Het beeld van de voorzitter is dat er geen sprake is van iets dat categoriaal is gedaan, maar dat het is op individuele basis gebeurd. Er is gezocht naar een individueel instrument en daarvoor is gekozen voor het instrument bindingspremie waar de WOB-procedure voor is aangespannen. Het gekozen instrument is aldus spreker wellicht niet het instrument dat gekozen had mogen worden, maar dat is gedaan vanuit de gedachte dat dit legitiem was op basis van de individuele beloningscompetentie. De intentie van de genoemde nota is een categorale toekenning en dat is uiteindelijk niet gedaan. Wel heeft men hetzelfde effect getracht te bereiken via individuele besluiten van elke commandant afzonderlijk, zij het dat die besluiten wel voor een categorie zijn genomen.

Los van de WOB-procedure en het bezwaar daarop loopt er intern Defensie ook een procedure om te bezien of dit instrument voor dit doel mocht worden aangewend. Het zou aldus spreker zomaar kunnen dat door die procedures het onderwerp weer op de SOD-tafel landt.

De toelichting van de voorzitter geeft aldus de heer Schilperoort, iets meer duidelijkheid en dat maakt dat hij zijn reactie kan vervolgen. Hij hoort de voorzitter zeggen dat hij er afstand van neemt omdat de toekenning niet in opdracht van de

minister is gebeurd. Het gaat om acht stafadjudanten en de financiële consequenties van een terugwerkende salariering van majoor kan oplopen tot zo'n tweeëneenhalf miljoen euro (salaris, pensioenpremie etc.). Nog erger vindt spreker dat het door de terugwerkende kracht in de eindloonregeling terecht is gekomen, waardoor er ook een forse backservice moet worden betaald. Die backservice wordt echter niet door Defensie betaald, maar door zijn leden want dit komt een keer terug in de premie. Er komt een heel pallet van mogelijke precedentwerking en rekesten achter deze handelwijze vandaan en dat zo bekijkend kan de conclusie niet anders zijn dan dat er grote schade is toegebracht. Spreker verwijst naar het voorbeeld dat verkeersboetes die worden opgelegd omdat iemand door grove nalatigheid of opzet schade veroorzaakt, gewoon worden verhaald en hij vraagt zich af hoe de werkgever dan hiermee om gaat. Hij voelt er namelijk niets voor om die rekening straks bij de arbeidsvoorwaarden of de pensioenpremie gepresenteerd te krijgen.

De voorzitter zegt dit te snappen en ook twijfels ten aanzien van de rechtmatigheid te hebben. De afspraak is gemaakt dat dit niet meer voorkomt op deze wijze, totdat hierover afspraken zijn gemaakt rondom het nieuwe loongebouw.

De heer Schilperoort informeert of de organisatie degenen die hiervoor verantwoordelijk zijn met die onrechtmatigheid weg laat komen. Spreker heeft hier grote moeite mee en hij herhaalt dat hij grote problemen zal hebben als die rekening straks bij zijn leden terecht komt. Hij roept de voorzitter op om goed te inventariseren hoeveel en wat voor kosten deze actie met zich meebrengt en waar die schade gaat landen.

De voorzitter denkt dat dit deels ook aan de orde komt in de WOB-procedure.

De heer Van Hulsen zegt hier meer geharnast in te zitten dan de heer Schilperoort. Spreker zegt de voorzitter niet te benijden, immers deze doet een oprechte poging om iets te repareren wat scheef zit. Partijen hebben gesproken over de bezoldiging naar aanleiding van de notitie van de CDS en spreker noemt die discussie en de besluitvorming kraakhelder. Om dan vervolgens het toch te doen in de wetenschap wat de uitkomst was, noemt spreker miskenning van het overleg. Het is ook niet een individuele toekenning want dan zou een enkele stafadjutant iets gekregen hebben, echter zij hebben het allemaal gekregen. Spreker is er ook oprecht van overtuigd dit niet een verzinsel is van alle krijgsmacht commandanten, maar dat er sprake is geweest van een gestuurde operatie. Spreker wist niet wat hij ermee moest toen hij dit onderwerp op de agenda zag staan en eerlijkheidshalve stelt hij dat hij ook geen zin heeft om er op dit moment met de voorzitter over te praten. De voorzitter heeft aangegeven dat er een WOB-verzoek is gedaan en dat er nog allerlei procedures lopen en de heer Van Hulsen heeft niet het gevoel dat hij alle relevante informatie heeft om een goede discussie te voeren. Daarom hebben de VBM en de ACOM ook de WOB-procedure doorgezet. Als de voorzitter toezeft alle relevante informatie zoals in het WOB-verzoek gevraagd, alsnog beschikbaar te stellen, kan a) de discussie worden gevoerd en b) de WOB-procedure worden beëindigd. Spreker had de hoop dat de insteek was dat er zou worden gesproken over de vraag wat in de toekomst de beloning moet zijn voor deze stafadjudanten. Dat is een andere discussie die hij op dit moment wel had kunnen voeren. De heer Van Hulsen vat samen dat hij niet verbaasd is over het feit dat dit punt is geagendeerd, want dat is op verzoek van de ACOP, maar wel over de invulling die nu gekozen wordt. Spreker herhaalt die discussie nu niet te willen voeren.

De heer Kropf markeert dat de ACOM in ieder geval niet de WOB-procedure stop zal zetten als de voorzitter de gevraagde stukken overlegt. De bezwaarprocedure wordt gewoon voortgezet en spreker gaat er van uit dat Defensie de stukken nu wel aanlevert. Alleen al het feit dat sociale partners een WOB-procedure moeten opstarten om deze ellende boven tafel te krijgen is wat spreker betreft al te schandalig voor woorden. Spreker herkent niet de stelling van de voorzitter dat deze discussie moet worden gevoerd in het loongebouw, want dit stond al jaren op de voorraadagenda. Defensie wilde er nooit over spreken en dat betekent dat er dan ook nooit iets kan veranderen. Als de voorzitter denkt dit onder te brengen in een loongebouwdiscussie ziet spreker graag een voorstel dienaangaande tegemoet, maar dat is wat hem betreft een andere discussie.

De initiële nota gaf aan dat de functie zoveel zwaarder is geworden, maar daar is geen weging of functieomschrijving aan te pas gekomen. Ware dat wel zo geweest hadden partijen ook het debat kunnen voeren over de keuze rangsbezoldiging of functiebezoldiging. Zelfs had men kunnen spreken van een uniek zevental waarvoor gezien de bijzondere positie kan worden afgeweken. In het stuk staat alle defensieonderdeelsadjudanten plus de krijgsmachtadjutant en dat zijn er zeven, maar in de nota zijn het er toch acht.

In tegenstelling tot hetgeen de heer Schilperoort heeft gezegd, is er volgens de heer Kropf niet gedaan wat er in de nota stond, in de zin dat terugwerkende kracht was afgebakend, terwijl het nu een terugwerkende kracht is tot datum aanvang functie; daar zitten serieuze bedragen bij. Het goede nieuws is dat dit niet gaat worden verrekend in de backservice want het is geen aperte fout die kenbaar was, echter er komt wel een groot bedrag bij op het moment dat de werkgever de pensioencompensatie kan gaan betalen. Spreker formuleert dat Defensie nooit ergens geld voor heeft, behalve voor dit soort rareiteiten.

De heer Kropf heeft uit de woorden van de voorzitter begrepen dat de defensieonderdeelscommandanten allemaal op 06-07-2020 spontaan hebben bedacht dat dit moet worden ingevoerd. Het is voor spreker helder dat dit een gecoördineerde actie is geweest en ook informatie daarover is opgevraagd middels de bezwaarprocedure. Er zijn twee regelgevingen op grond waarvan dergelijke reparaties kunnen worden gedaan en dat zijn artikel 115 AMAR Schadeloosstelling en artikel 26 Inkomensbesluit Militairen, maar er is in de optiek van de heer Kropf geen sprake van schadeloosstelling. Positief vindt spreker dat dit gebeuren intern Defensie wordt onderzocht en spreker wil de voorzitter op zijn verplichting wijzen, namelijk dat hij verplicht is aangifte te doen als er sprake is van een misdrijf. Hij zegt er van uit te gaan dat de voorzitter dat ook gaat doen en hij verwijst naar het door de heer Schilperoort aangehaalde voorbeeld van de verkeersboete. Zelf kent hij gevallen bij de Koninklijke Stallen waar mensen worden ontslagen voor het stelen van snoep. Als het hier gaat over acht functionarissen die onder acht onderdanen meer dan een miljoen verdelen -spreker houdt het bescheiden, hij kent ook de bedragen die de heer Schilperoort heeft genoemd- hoeven sociale partners ook niet meer te praten over een loongebouw. Immers als dit gelegitimeerd wordt kan iedereen meer krijgen dan waar hij op basis van wet- en regelgeving recht op heeft. Spreker noemt deze gang van zaken niet integer, volledig in strijd met wet- en regelgeving en de gedragscode van Defensie. Laten dit nu net de zeven of acht functionarissen zijn die altijd propageren dat iedereen zich daar aan moet houden en een voorbeeldfunctie hebben.

Ook de CMHF stelt zich op het standpunt dat er eenduidige manieren zijn om functies te waarderen en er mogelijkheden bestaan om daar bijzondere functies en beloningen aan te koppelen, zo stelt de heer Pullens. Spreker constateert dat die wegen op geen enkele manier zijn bewandeld. Hij heeft vaker in de verslagen gelezen dat Defensie een 'act now apologize later'- mentaliteit aan de dag legt en volgens hem is dat niet de bedoeling van de regelgeving. Iedereen moet zich daar aan houden en hij erkent zoals door anderen ook is betoogd, dat er mensen voor minder werden opgeknoopt. Spreker meent dat voor degenen die de wet- en regelgeving overtreden dezelfde consequenties moeten gelden, ook de Defensietop heeft zich te houden aan de regels die zij zelf heeft opgesteld. Hij gelooft net zo min als zijn collega's dat het om zeven of acht acties ging op precies dezelfde datum. Hij is het ook eens met de stelling dat het onderwerp heel lang op de agenda heeft gestaan en hij roept op om dit onderwerp op een constructieve manier te bespreken.

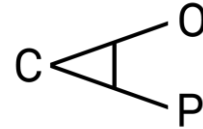
De heer Van Hulsen nuanceert dat aan de door hem geschetste win-win-situatie wel de voorwaarde is verbonden dat hij *alle gevraagde informatie* zou krijgen.

De voorzitter dankt voor de duidelijke boodschappen. Hij heeft hierover de laatste maanden veelvuldig met de heer Schwab gesproken en hij stelt dat het niet alleen voor hem, maar ook voor de staatssecretaris namens wie hij hier zit, niet het leukste onderwerp is. Spreker heeft geprobeerd te duiden hoe het proces met de ondercommandanten is gelopen en hij heeft aangegeven dat het niet meer zo zal gaan. Er loopt een intern onderzoek naar de gang van zaken en hij wil dat afwachten voordat hij een vervolg aan deze discussie wil geven. Spreker zegt ofwel het verzoek van de heer Van Hulsen om alle stukken op tafel te leggen mee te nemen, danwel druk de zetten op het WOB-proces, zodat er geen vertraging optreedt.

De heer Schilperoort zegt niet voor niets te hebben verzocht om de schade die dit voor de organisatie en voor de mensen oplevert, inzichtelijk te maken. Het blijft namelijk allemaal P- of arbeidsvoorwaardengeld, dus links- of rechtsom krijgen partijen daar weer last van. Spreker maakt de vergelijking met de verkeersboete omdat Defensieorganisatie niet voor niets de regeling schadeverhaal kent. Spreker snapt dat de voorzitter het onderzoek af wil wachten, maar zegt wel te hopen dat hij zich realiseert dat deze regeling dient te worden toegepast als er door grove nalatigheid schade wordt toegebracht, waarbij het gaat om alle vormen van schade en dat geldt zowel voor de soldaat als voor de generaal.

De voorzitter is het hier volledig mee eens en stelt dat hier geen discussie over is.

Wat de heer Van Hulsen betreft heeft de voorzitter in meerdere opzichten de schijn tegen, als dit geïsoleerd gebeurd was het nog mogelijk geweest om er zand over te gooien. Hij refereert aan zaken als een SG die iets gedaan had en een commandant die binnen gearachuteerd werd op een rang waar anderen heel lang over moeten doen. Spreker kan zich niet aan de indruk onttrekken dat het aan de onderkant altijd verkeerd uitpakt en aan de bovenkant altijd goed. Daarbij merkt spreker op dat het niet zijn plan is om de stafadjudanten de beloning terug te laten geven, danwel de beloning terug te halen. Uiteindelijk is er iemand geweest die zich bevoegd voelde om de beloning uit te keren en wat hem betreft zou de nadruk moeten liggen op degene die dit heeft toegestaan en niet op degenen die het gekregen hebben. De heer Schilperoort is het hiermee eens en hij heeft ook steeds degene die het geregeld heeft in het vizier gehad, niet degenen die het toegekend hebben gekregen.

Voor de CCOOP geldt aldus de heer Kropf uiteraard hetzelfde, het gaat niet om de mensen die het kregen, maar om degenen die hun handtekening hebben gezet om het toe te kennen, dat zijn degenen die de schade hebben veroorzaakt. De voorzitter acht dit helder en stelt dat het onderzoek er niet toe kan leiden dat de werkgever komt aan hetgeen is uitgekeerd, althans niet in die vorm. Spreker wil in ieder geval wel naar de toekomst toe een afspraak maken.

Agendapunt 6: Proeftuinen

(SOD/20.0719).

Hoewel partijen niet toekomen aan de inhoudelijke bespreking wil de heer Kropf de toezegging hebben dat er op dit dossier niets nieuws wordt georganiseerd of wordt uitgebreid voordat sociale partners daar afspraken over hebben gemaakt. De voorzitter zegt dit bij deze toe, waarbij hij de nuance aanbrengt dat het kan zijn dat er ergens op individueel niveau iets misgaat. Ook daar moet het gesprek over worden gevoerd, maar het mag niet zo zijn dat aan de voorkant de regelgeving wordt overtreden. Als er andere beelden zijn over wat er wel of niet past binnen de proeftuin wil spreker dat graag direct van de heer Kropf vernemen.

De heer Van Hulsen verwijst naar het artikel in De Limburger van 27-11-2020 waarin hij leest dat de provincie Limburg militairen van de 13 Lichte Brigade in Oirschot inzet als boa in het buitengebied. Dat is nog tot daaraan toe, maar tevens wordt vermeld dat de zogenoemde Groene Brigade in Limburg momenteel zes boa's telt die in actie komen tegen stroperij en dumpen van afval en toezien op recreatie. Daaraan worden de tien boa's uit Oirschot op flexibele basis als reservist toegevoegd. Spreker merkt op dat zijn reactie ziet op deze persuitlating en zijn vraag in zijn algemeenheid is of betrokkenen na hun diensttijd boa worden of dat zij als reservist worden ingezet.

De voorzitter is van deze kwestie op de hoogte via een ander gremium, maar kent niet de echte details. Hij zegt toe de intern beschikbare informatie op te halen en met de centrales te delen. De centrales kunnen dan kennisnemen van de voorwaarden waaronder dit gebeurt. Volgens spreker is dat niet in het kader van een proeftuin, maar in het kader van reservisteninzet.

Als het inderdaad waar is dat reservisten worden ingezet als boa en dit wordt opgehangen aan het reservistenbeleid, meent de heer Van Hulsen dat er alle aanleiding is om daarover te praten en te bezien wat zij moeten krijgen en wie ze überhaupt betaalt.

De heer Kropf heeft hier in de regio vragen over gesteld en als antwoord gekregen dat het niet gaat om reservisten, maar net zoals bij vrijwillige politie en vrijwillige brandweer, om een secundaire aanstelling buiten Defensie om daarna de kans op de arbeidsmarkt te vergroten.

Agendapunt 8: Rondvraag en sluiting.

Van de rondvraag wordt geen gebruik gemaakt en de voorzitter sluit de vergadering.

-0-